

## Simfonia nopții

Bragagiu

---

Nici cuvinte de ediții,  
Nici banalele voroave  
Nu se leagă-n propoziții  
Să înceapă măcar snoave.

Vorbulițele mărunte  
Cât și frazele mărețe  
Nu se cer să le ascult eu  
Cu propuneri îndrăznețe.

Căci încet, de după creste,  
Luna... Luna se începe -  
Cea mai importantă veste  
Slobozeniei din stepe.

Mările și le revarsă  
Să mă-nvăluie în rază  
Sficiunea de mireasă  
Nunta cum îmbrățișează.

Molcomirea-i peste fire  
Curge ca o melodie  
Țiuie că-n auzire  
Pacea ei de gingășie.

Chiar de se doresc vibrații  
Să se scuture-n lumine  
Nu le dau porniri în spații  
Înstrunându-le în sine.

De ce - nu știu, cum soborul  
Nu-nțelege baioneta  
Și tac sală, dirijorul  
Când și-a înălțat bagheta.

Doar aștept să se înceapă  
Muzica fără hotare  
Peste bulbucit de apă  
Și prin lina fremătare.

Totuși n-am prins când pornise  
Adierea ei în noapte  
Doar simții - porniră vise

Ca și bălăioare șoapte.

Nu grăbesc, nici nu răsună  
Cu-avântările lor calde  
Numai pleacă-n mări de Lună  
Aripioarele să-și scalde.  
Victor Bragagiu